

MIN ARBEIDSPASS

Anne Line Pedersen

Gravferdskonsulent Anne Line Pedersen (51) synes det både er hyggelig og vemodig å være med på å begrave D2-spalten Min arbeidsplass.

Å bidra til en verdig avskjed handler om å gi pårørende god tid, vise empati, medfølelse og lytte til deres ønsker. Ikke alle klarer å ta avgjørelser i det første møtet, og da tar vi oppfølgingsmøter, slik at de får den tiden de trenger for at det blir etter deres ønsker og behov. Jeg strekker meg langt for at pårørende får skreddersydd den bisettelsen de vil ha.

Å møte mennesker i sorg er ikke lett, vi reagerer så forskjellig. Noen blir sinna, noen blir triste, noen er stille. Enkelte kan være litt krasse mot meg, mens andre sier ingenting. Ofte er det flere søsken som har mistet en forelder, og det er ikke alltid like lett å bli enige. Jeg prøver å holde meg nøytral, lytte til alle og komme med gode råd på veien uten å bestemme noe.

Når folk spør meg hva jeg driver med og får vite at jeg jobber i begravelsesbyrå, blir de nysgjerrige. Det er ikke så mange som vet hva som skjer når noen dør, og folk synes det er spennende å høre om det. Jeg brenner jo for dette yrket, og svarer så godt jeg kan. Jeg er ofte den første de pårørende møter, og det er vanskelig å beskrive hvor spesielt det er.

Uten galgenhumor overlever man ikke i denne jobben. Det mener jeg. Galgenhumor er man nødt til å ha, ellers tror jeg man fort kan gå i kjelleren. Det oppstår gjerne galgenhumor i samtaler med pårørende. Plutselig er det noen gode historier som dukker opp og de begynner å le. Folk kan gråte og så bryte ut i latter, eller omvendt, og det er en god måte å få tømt seg litt.

Jeg synes kistedekorasjonen skal gjenspeile den avdøde. En seiler som elsket sjø og hav, kan gjerne få blå blomster. Man kan ha med andre elementer også, som eieendeler personen var glad i. Seilerstøvlene, tursekken eller en flaske vin. Detaljene, ting den avdøde var opptatt av, betyr mye og jeg synes de skal komme frem i seremonien.

Det her er en klassisk hvit kiste, som blir brukt mye, men alt er jo mulig. Kister kan du få i alle farger, og kister som er formet som en båt eller malt som et piano, mye er mulig her. Personlig foretrekker jeg de enkle kistene. Det stilrene er penest, synes jeg, som også gir dekorasjonen og blomstene mer plass.

En bærebil skal alltid se ryddig, ren og fin ut. Dessverre er det sånn at en del sjåfører har lite respekt når man kommer kjørende med bærebil og gravfølge, selv om bilene har kors på taket. Folk kjører forbi og legger seg mellom bilene. Det er trist og ikke greit i det hele tatt. Jeg har merket meg at folk viser mer respekt på landet enn i store byer.

Jeg synes det er både hyggelig og litt vemodig å være med på å begrave denne spalten. Noe litt utenom det vanlige, men hvorfor ikke? En form for galgenhumor, men likevel er det litt trist. Dere legger jo ned en spalte dere har hatt i mange år. En verdig avslutning.

↓
Jobb: Daglig leder og gravferdskonsulent i Anne Line Begravelsesbyrå
Hvor: Bekkelaget i Oslo
Aktuell: Min arbeidsplass stedes til hvile. Takk for alt.

— KATHLEEN LILLO-STENBERG & CALLE HUTH (FOTO)